KAMMARRÄTTEN

KR RÄTTSFALL

Om anslutningsavgift till elektrisk distributionsföretag.

Ett kraftverksaktiebolag hade från en tidigare kraftleverantör övertagit distributionen av elektrisk kraft i en viss trakt inom ett län. Bolaget hade därvid byggt ett nytt högspänningsnät för 10 kV i stället för det tidigare nätet för 2 kV ävensom ändrat lågspänningsledningarna från 190/110 V till 380/220 V. — I samband med distributionsövertagandet hade under åren 1956—58 anslutningsavgifter av bolaget uttagits från åtskilliga av traktens jordbrukare.

Efter uppkommen fråga rörande den rätt till avdrag för dyl. avgifter, vilken ev. kunde tillkomma de ifrågavarande jordbrukarna, vände sig vederbörande TI i skrivelse till riksskattenämnden, vilken till svar härå hänvisade till innehållet i bevillningsutskottets betänkande nr 22 vid 1957 års riksdag. Enligt betänkandet "har i praxis kostnad för fastighets elektrifiering liksom den avgift, som första gången uttas i samband med jordbruksfastighets anslutning till elektriskt distributionsföretag ansetts som ej avdragsgilla utgifter. Vidare har frågan om rätt till avdrag för förnyad anslutningsavgift i åtminstone 2 fall prövats i högsta instans. Regeringsrätten har därvid — med i huvudsak samma motivering i de båda fallen — funnit avdrag inte kunna medges, enär utredning inte förebragts angående grunden för avgiftens gäldande eller erhållen valuta för densamma. Motiveringen för utslagen torde innebära, att regeringsrätten i princip ansett avdragsrätt möjlig, men att utgången berott på bristfällig utredning i målet. Avdrag torde dock kunna komma i fråga endast i den mån anslutningsavgiften kan hänföras till underhållskostnad. Då en fastighet första gången anslutes till elektriskt ledningsnät måste emellertid fastigheten i allmänhet anses undergå förbättring. Inte sällan torde ett visst mått av förbättring vara förenad även med en sådan av distributionsföretaget gjord investering, som föranleder uttagande av ny anslutningsavgift av tidigare anslutna abonnenter. Å andra sidan kan det i sistnämnda fall vara möjligt att fråga inte alls är om förbättring eller att förbättringen är obetydlig. Den omständigheten, att avdrag kan medges om investeringen för abonnenternas del endast föranleder höjning av de periodiskt utgående avgifterna, kan emellertid enligt utskottets mening inte motivera generell avdragsrätt för anslutningsavgift." — För sin del anförde nämnden bl. a. följande. Någon ändring av den rättspraxis, för vilken utskottet i sitt citerade betänkande sålunda redogjort, torde icke ha skett.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:20:33

En reparation av det äldre ledningsnätet syntes ha varit påkallad i det nu aktuella fallet. Å andra sidan torde — ej minst på längre sikt — den omläggning av ledningar m. m., som gjorts av bolaget, ha inneburit en icke obetydlig förbättring i fråga om kapacitet och kraftkvalitet av fastigheternas försörjning med elektrisk ström; sålunda torde den nya spänningen i högre grad än förut möjliggöra användandet av standardapparatur, varjämte flera el-drivna maskiner än tidigare kunde komma till användning. På grund härav finge anslutningsavgifterna anses för abonnenterna utgöra kostnad delvis för reparation och delvis för förbättring av vederbörande fastigheter. — Någon verkligt objektiv grund för fördelningen av anslutningsavgiften mellan reparations- resp. förbättringskostnad torde i nu förevarande fall icke föreligga. Med hänsyn till upplysta omständigheter hade riksskattenämnden vid den skälighetsbedömning, som förty måste ifrågakomma, funnit en rimlig lösning vara att ½ av anslutningsavgifterna hänfördes till reparationskostnad samt ½ till icke avdragsgill förbättringskostnad. — För frågan, huruvida avdragsrätt för anslutningsavgifterna förelåge eller ej, finge den omständigheten, att abonnenterna praktiskt taget saknat valmöjlighet, anses sakna betydelse.

*

En person — här kallad X. — hade i sin år 1958 avlämnade självdeklaration yrkat avdrag — såvitt nu är i fråga — med 1.040 kr för anslutningsavgift till bolaget.

Vederbörande TN godkände avdraget.

Under hänvisning till innehållet i riksskattenämndens ovan refererade uttalande anförde TI hos vederbörande PN bl. a. följande. Vid företagen utredning hade det framkommit, att reparation av det gamla ledningsnätet varit befogad, varför viss del av X:s anslutningsavgift torde kunna hänföras till underhållskostnad. I anledning härav yrkade TI, att avdraget måtte av PN nedsättas till 520 kr och nettointäkten av X:s jordbruksfastighet måtte höjas med enahanda belopp.

Vid sammanträde den 19 maj 1959 beslöt PN bifalla TI:s yrkande.

I besvär hos KR hemställde X. att erhålla avdrag i förenämnda hänseende med det i deklarationen yrkade beloppet.

Genom utslag den 21 dec. 1959 fann KR icke skäl att göra ändring i PN:s beslut.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:20:33